

עמ"ת 52913/12/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 52913-12-21 נ' פלוני (עצור/אסיר בפיקוח)

תיק חיצוני: 785907/2021

בפני כבוד השופטת תמר נאות פרי

העוררת מדינת ישראל

נגד

המשיב פלוני (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט השלום בקריות (כב' השופט יובל וסרקרוג) אשר ניתנה ביום 23.12.2021, בתיק מ"ת 26131-11-21.

רקע כללי -

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו, עבירת איומים כלפיה ועבירת שיבוש מהלכי משפט.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 4.11.2021, תקף המשיב את בת זוגו בעקבות ויכוח שהתפתח בין בני הזוג. במהלך הוויכוח, ניסה המשיב לגעת בכיסוי הראש של המתלוננת וכאשר היא הדפה אותו ממנה התחיל לצעוק באומרו: "על מי את מרימה ידיים?" ואז החל לתקוף אותה באופן שהניח את ידיו על כתפיה בחוזקה, סטר בלחיה השמאלית בעוצמה כך שנהדפה אל עבר השולחן, קיבלה מכה מהשולחן ונפלה ארצה. בהמשך, ניסתה המתלוננת להתרומם ולהתנגד למעשי המשיב ואז תפס אותה בגרונה, הוריד אותה ארצה, כרך ברך לצידה, סטר בפניה בידו האחורית ובעודה מנסה להשתחרר מאחיזתו צעק לעברה: "תזהרי, אני אתן לך מכות". עוד נטען בכתב האישום, כי המעשים גרמו לחבלות בדמות שטף דם באוזן ימין של המתלוננת והמטומה בצד הימין של הראש כמו גם ביד השמאלית. בנוסף, מתואר בכתב האישום כי לאחר האמור, המשיב ביצע פעולה בכונן ה-DVR אשר עליו הוקלט תיעוד מצולם של האירוע, בכוונה למנוע או להכשיל את השימוש בסרטון כראיה באופן המהווה שיבוש מהלכי משפט.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה נגד המשיב בקשה למעצר עד תום ההליכים.

4. בדיון שהתקיים ביום 11.11.2021, הסכים המשיב שקיימות ראיות לכאורה וכך גם עילת מעצר והציע חלופת מעצר בבית הוריו ביישוב סמוך, המרוחק כ-1/2 שעה של נסיעה מביתם המשותף של המשיב והמתלוננת. ביהמ"ש קמא שמע את המפקחים המוצעים, אחיו של המשיב, אביו ואמו, וקבע כי לא ניתן להסתפק בחלופה כפי שהוצעה טרם יוגש תסקיר של שירות המבחן. ביהמ"ש קמא אף ציין כי חומרה יתרה יש לשיבוש הראיה בהיבט של האפשרות לתת אמון במשיב.

5. על החלטה זו הוגש ערר מטעם המשיב. בהחלטת ביהמ"ש המחוזי (כב' השופט ניצן סילמן בעמ"ת 28770-11-21) הושב הדיון לביהמ"ש קמא על מנת לבחון חלופה שונה ומרוחקת יותר.

6. כך, התקיים דיון נוסף בביהמ"ש קמא ביום 18.11.2021, ונבחנה החלופה החדשה, בבית אחיו של המשיב, המרוחק כ-100 ק"מ ממקום מגורי המתלוננת. ביהמ"ש קמא מצא כי יש בחלופה כדי להוות מענה הולם והורה על מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית האח. לאחר שהושלמו הבדיקות המתחייבות והתקבלה חוות דעת של יחידת הפיקוח האלקטרוני, עבר המשיב לשהות במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אחיו, בפיקוחם של ארבעה מפקחים אשר

אף חתמו על ערבויות והתחייבויות מתאימות. אחד מתנאי השחרור היה אי יצירת קשר עם המתלוננת, וביהמ"ש קמא ציין בהחלטה המורה על המעצר בפיקוח אלקטרוני כי אין באמור כדי ליתר את הכנת התסקיר אשר התבקש בשלב הקודם.

7. ביום 6.12.2021 הוגשה בקשה להוסיף שני מפקחים למערך הפיקוח (להלן: "**הבקשה המקורית**"). הבקשה נקבעה לדיון ולאחר כמה דחיות נקבעה לשמיעה ליום 23.12.2021. יום לפני הדיון, ביום 22.12.2021, הגיש המשיב בקשה נוספת ועתר לכך שמקום מעצרו יועבר לבית הוריו, על מנת שיוכל לראות את ילדיו לאחר סיום לימודיהם במסגרת הלימודית ועל מנת שהדבר יקל על המשבר המשפחתי. בנוסף, ביקש המשיב לאפשר לו "חלונות" במשך היום על מנת להתאוורר, על מנת שיוכל לעבוד בעסק שבבעלותו המצוי בקשיים (חדרי אירוח בסמוך לביתו) ועל מנת לאפשר לו תפילה בבית הכנסת במהלך יום השבת (להלן: "**הבקשה הנוספת**").

ההחלטה קמא -

8. במהלך הדיון שהתקיים ביום 23.12.2021, ביהמ"ש קמא דן בבקשה המקורית ובבקשה הנוספת, וקבע כי הגם שלא חלף זמן רב מאז ההחלטה הקודמת, הוא שוכנע שחל שינוי נסיבות המצדיק את שינוי ההחלטה. שינוי הנסיבות האמור נובע מכך שבין הצדדים התגבשה הסכמה לגבי הגשת כתב אישום מתוקן והמשיב נכון להודות בו, ובית המשפט קמא אף ציין כי מהמידע שהצדדים הציגו בפניו התיקון המסתמן בכתב האישום המתוקן יהא מחיקת הטענה לגבי כך שהמשיב חנק את המתלוננת ושינוי העבירה המיוחסת לו לגבי פעולותיו ב-DVR, מעבירה של "שיבוש" לעבירה של "ניסיון לשיבוש", שכן היחידה החוקרת הצליחה לשחזר את הסרטון המתעד את האירוע. בית המשפט קמא סבר כי נטילת האחריות לגבי האירוע מצדיקה שקילה מחודשת של ההחלטה הקודמת, ואף ציין כי מאז ששווה המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני לא היו הפרות של התנאים. עוד ציין ביהמ"ש קמא כי המתלוננת עצמה מבקשת להורות על שובו של המשיב לביתם המשותף, מדגישה שהיא אינה חוששת לשלומה וטוענת כי המדובר באירוע חד פעמי חריג ואף מציינת כי המעצר מקשה עד מאד מבחינה נפשית על שני הילדים הקטנים של בני הזוג ומקשה על ניהול העסק המשותף של בני הזוג אשר בו הם תלויים לפרנסתם ואשר אותו מנהל המשיב.

9. בהמשך ההחלטה, מגיע בית המשפט קמא למסקנה כי יש לאפשר "חלונות זמן" כפי שהתבקשו, לצורך ניהול העסק וכדי לסייע למתלוננת (לרבות בשל הצורך לטפל באמה החולה), באופן שהמדובר ב"חלונות" רחבים למשך שעות. משכך, ממשיך וקובע בית המשפט קמא הנכבד, הוראה בדבר "חלונות" בהיקף כה משמעותי מאינת הלכה למעשה את הצורך באיזוק אלקטרוני, ולכן הורה קמא על ביטול המעצר באיזוק אלקטרוני, ותחת זאת הורה על מעצר בית לילי בלבד בין השעות 21:00 עד 08:00 למחרת בבית הוריו של המשיב, ובפיקוח שני ההורים וארבעה מפקחים נוספים (שני מפקחים שנקבעו שעה שהמשיב עבר למעצר באיזוק אלקטרוני בבית אחיו בהחלטה מיום 22.11.2021, ועוד שני מפקחים שאושרו בדיון מיום 23.12.2021).

10. על החלטה זו הוגש הערר הנוכחי.

טענות הצדדים בערר -

11. העוררת טוענת כי יש מקום להתערב בהחלטה שעה שנסיבות המקרה מלמדות על מסוכנות שאינה מאפשרת להסתפק בתנאים המגבילים כפי שקבע ביהמ"ש, כאשר הלכה למעשה אין כל פיקוח על המשיב לאורך כל שעות היום, והפיקוח היחיד הינו רק שהיה בשעות הלילה בין 21:00 עד 08:00 למחרת בבית של הורי המשיב. לטענתה, ניתן משקל יתר לעמדה של המתלוננת, אך יש קושי במקרה הזה לקבל את עמדתה נוכח רף המסוכנות הגבוה הנלמד מהמעשים. עוד צוין, כי ביהמ"ש קמא שקל בשעתו את האפשרות לאפשר למשיב להיות בבית הוריו, אך סבר כי נוכח קרבת בית ההורים לביתה של המתלוננת, לא ניתן לעשות זאת אלא לאחר קבלת תסקיר ושקילת הנתונים.

אשר יפורטו בתסקיר ולכן לא ברור מדוע ביהמ"ש קמא שינה את עמדתו בצורה קיצונית, ולא רק שוויתר על הצורך בתסקיר אלא שביטל לחלוטין את המעצר בפיקוח אלקטרוני. עוד נטען כי חלפו רק כחודש ו-11 ימים ממועד מתן ההחלטה הקודמת ולכן לא היה מקום לשנות את ההחלטה באופן כה מהותי בשלב הזה, כאשר למעשה הנתון היחיד שהשתנה הינו הנכונות של המשיב להגיע להסדר ולהודות בעבירות המיוחסות לו.

12. המשיב מנגד טוען כי אין מקום להתערב בהחלטה. לשיטתו, ההתקדמות במגעים בין הצדדים הינה בעלת משקל מכריע, שכן הדבר מלמד על לקיחת אחריות ועל רצונו של המשיב לקדם הליכי פיוס בינו לבין המתלוננת, והאמור מלמד על הפחתה ניכרת במסוכנות. הודגש, כי המתלוננת עצמה מבקשת לדחות את הערר ואף מבקשת לאפשר למשיב לחזור לביתם, תוך ששני בני הזוג יעברו טיפול זוגי משמעותי וכאשר יש משקל של ממש לפגיעה בקטינים, לפגיעה בעסק ולפגיעה במתלוננת עצמה אשר מתקשה לעמוד בנטל ומטפלת במקביל באמה החולה.

דין והכרעה -

13. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים במהלך הדיון היום, שוכנעתי לקבל את הערר.

14. ראשית, על פי הוראות סעיף 52(א) לחוק המעצרים, בקשה לעיון חוזר ניתן להגיש רק כאשר "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". כאן, חלף כחודש ימים בלבד ממועד ההחלטה, ובמישור הזמן, בוודאי שלא עבר "זמן ניכר" (וראו את ב"פ 8509/19 **מדינת ישראל נ' ליאור בפרי** (24.12.2019) שם דובר בבקשה שהוגשה פחות מחודשיים ממתן ההחלטה הקודמת ונקבע כי לא ניתן לומר כי "עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה").

15. שנית, המשיב עצמו כלל לא ביקש לבטל לחלוטין את המעצר בפיקוח אלקטרוני, ולא היה מקום להורות על ביטול שכזה. יש הבדל משמעותי בין מעצר בפיקוח אלקטרוני לבין מעצר לילי בלבד, הגם שהמשיב יודע שהוא אינו אמור ליצור קשר עם המתלוננת. לא מצאתי כי קיימת הצדקה לשינוי המהותי האמור בהגדרה ה"בסיסית" של הסטטוס של המשיב.

16. שלישית, ושוב בזיקה להוראות סעיף 52(א) לחוק, יש לראות כי גם לא נשתנו הנסיבות באופן המצדיק להיעתר לבקשה לעיון חוזר. שכן, שינוי הנסיבות הינו למעשה רק ההבנות לגבי הסדר שמתגבש בין הצדדים ונכונותו של המשיב להודות בכתב אישום מתוקן. אינני בטוחה כי שינוי שכזה עולה כדי שינוי שיכול לאפשר ביטול של החלטה בדבר מעצר בפיקוח אלקטרוני. כתב האישום המתוקן אשר על ניסוחו עמלים הצדדים בימים אלו ממש אינו לנגד עיניי, אך אף אם נניח שתושמט ההתייחסות ל"חניקה" כפי שצוין בית המשפט קמא (למרות שהמשיב הניח את ידיו על גרונה של המתלוננת), ואף אם נניח שתשונה עבירת השיבוש ל"ניסיון" לשיבוש, ואף אם נניח שאכן יתגבש הסדר והמשיב יודה בכתב האישום המתוקן - אין בכל האמור כדי לאפשר להסתפק בתנאים כפי שהורה בית המשפט קמא. העובדה שמתגבש הסדר אמנם מלמדת על נכונות של המשיב לקחת אחריות למעשיו, אך מנגד - עובדה זו מלמדת על כך שהוא ככל הנראה אכן ביצע את העבירות המיוחסות לו (ברובן) ואין עסקינן עוד במצב שנבחנות רק ראיות לכאוריות וקיים סיכוי שהמשיב יזוכה (וראו את ב"פ 8435/08 **דוד הררי נ' מדינת ישראל** (10.10.2008), שם התבקש עיון חוזר אגב העלאת טענה בנוגע לנפקותו של הסדר טיעון, ונפסק כי: "דעתי היא שהמבקש לא הצביע על עילה המצדיקה עיון חוזר. אם ישנו שינוי נסיבות הרי הוא דווקא לחומרה, ההודיה על פי הסדר הטיעון שניתנה יום לאחר ההחלטה שבפני. הודיה זו מבטלת כל חשש של מעצר של החף מפשע". כלומר, שלעצם גיבוש ההסדר הנטען יש פנים לכאן ולכאן ואף אם יש לראות בכך נתון שמפחית את המסוכנות בשל נטילת האחריות והבעת הרצון לשקם את היחסים, אזי שיש לראות בכך גם נתון שמלמד על כך שהמסוכנות כפי שעולה מכתב האישום אכן קיימת במובן שכבר אין סימני שאלה לגבי האירועים האלימים שהתרחשו ונזכור כי המדובר בכמה מהלכים אלימים פיזיים, ולא רק אחד,

אגב השמעת איומים.

17. ובמילים אחרות - אף אם הצדדים עתידיים להגיע להבנות, אין בכך כדי לאפשר לבטל כליל את כל המגבלות אשר נועדו לשמור על שלומה של המתלוננת בשלב הזה. מה גם שיתכן וההסדר לא יתגבש לכדי הסדר סופי ואף לא ניתן לדעת מהי עמדת הצדדים בכל הנוגע לענישה כפי שמתגבשת באותו הסדר (ככל שתתגבש הסכמה). בכל אופן, יהא ההסדר אשר יהא, עצם התגבשותו בימים אלו אינה מצדיקה ואינה מאפשרת, כך לשיטתי, לאפשר את שהות המשיב בתנאים שעליהם הורה בית המשפט קמא.

18. רביעית, אשוב לכך כי בבקשה הנוספת שהגיש המשיב יום לפני הדיון, הוא "רק" ביקש לשנות המיקום של המעצר אגב פתיחת "חלונות", למשך שעות רבות ולמטרות שונות. לגבי "החלונות" אפנה להחלטה שניתנה אך לאחרונה על ידי בית המשפט העליון בבש"פ 8631/21 **מדינת ישראל נ' ואיל חוסיין** (22.12.2021) באשר לסעיף 22ד(1)(ג) (2) לחוק המעצרים המונה את רשימת המטרות שלשמן יהיה רשאי עצור בפיקוח אלקטרוני לצאת ממקום הפיקוח באישור בית המשפט. ודומה כי מהאמור באותה החלטה יש ללמוד כי המטרות שלשמן ביקש המשיב לצאת מהמעצר למשך כל שעות היום אינן עולות בגדר המטרות המפורטות בסעיף כאמור. כלומר, שבנסיבות דכאן, ובשלב בו אנו נמצאים, אין מקום לפתוח "חלונות" לצורך ניהול עסק או לצורך הבאת הילדים אל וממוסדות החינוך וכו'. היה צורך לבחון את בקשת "החלונות" באספקלרית ההלכות החלות על מי שנמצא במעצר בפיקוח אלקטרוני, ובחינה שכזו הייתה מחייבת את המסקנה כי אין להיעתר לבקשה לעניין "החלונות", אשר הצטרפו כדי "חלון אחד ארוך" במשך כל היום.

19. אשר על כן, דומה כי בשלב הנוכחי יש מקום להותיר את ההחלטה בדבר מעצר בפיקוח אלקטרוני על כנה, כך שהמשיב יישאר בפיקוח אלקטרוני במשך כל שעות היום, ימנע מיצירת קשר עם המתלוננת כפי שנקבע בהחלטה הראשונה, וכי המפקחים הרבים יחלקו ביניהם את משימת הפיקוח האנושי המצטרף לאיזוק האלקטרוני (ויוער כי בני המשפחה הרבים אשר מבקשים לסייע למשיב, יכולים גם לסייע למתלוננת בניהול העסק ובטיפול בילדים).

20. לגבי מקום המעצר, ולאחר לבטים, מצאתי שלא להתערב בהחלטה קמא לגבי האפשרות להורות על שינוי מקום שהותו של המשיב. כלומר, שניתן לשקול בחיוב להעביר את המעצר בפיקוח אלקטרוני לבית הוריו של המשיב, במקום בית אחיו. אמנם טרם הוכן התסקיר שהתבקש אך שוכנעתי כי הקרבה לילדים הקטנים של המשיב בעלת חשיבות נוכח המצב שתואר בפני וככל שהוא ישהה בבית הוריו יהיה קל יותר לקיים את הקשר בינו לבין הילדים הקטנים, אשר יוכלו לבוא לביקורים אצלו בעודו שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו וכאשר מפגשים כאלו היו בעייתיים יותר שעה שמקום המעצר הינו בבית אחיו המרוחק משמעותית.

21. כך, שבאופן עקרוני ניתן לשנות את מקום המעצר. אלא, שאין כיום בפנינו הצהרה של ההורים לגבי כך שהם מוכנים שיתקיים בביתם המעצר בפיקוח אלקטרוני, בכל שעות היממה, בפיקוח אנושי של ארבעת המפקחים הנוספים לסירוגין. שהרי ההורים הציעו הצעה דומה לפני חודש וחצי, אך עליהם להודיע על הסכמתם גם כיום, לרבות לגבי המפקחים השונים, ומעבר לכך, יש לפעול למול היחידה לפיקוח אלקטרוני על מנת לבחון את האפשרות להעביר את הפיקוח האלקטרוני לבית ההורים.

22. לכן, אני מורה על השבת הדיון לבית המשפט קמא על מנת שיתן הנחיות מתאימות, לרבות לגבי הכנת חוות דעת מתאימה.

סיכום -

23. לאור האמור מעלה, הערר מתקבל באופן שאני מורה על המשך המעצר בפיקוח אלקטרוני של המשיב בהתאם להוראה שניתנה בהקשר זה בהחלטה מיום 18.11.2021. ככל שניתן יהא להעביר את מקום המעצר לבית

ההורים - ניתן לעשות כן לאחר שתינתן החלטה משלימה על ידי בית המשפט קמא.

אבקש מהמזכירות להמציא את ההחלטה לצדדים וליחידה לפיקוח אלקטרוני ויובהר כי יש להמשיך את האיזוק האלקטרוני בבית של האח עד שתינתן החלטה אחרת לגבי העברת המקום לבית ההורים (ככל שתינתן), אך בכל מקרה - האיזוק יישאר בשלב זה.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ב, 26 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים בהסכמתם.